

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 17

Vydána dne 23. června 1975

OBSAH:

56. Zákon, kterým se mění zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech
 57. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 35/1962 Sb., o měrové službě
 58. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 13 pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění Československé socialistické republiky
 59. Zásady řízení a provádění účelové vědecké aspirantury, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 19. května 1975 č. 150
 60. Usnesení vlády České socialistické republiky o výjimečném zkrácení nepřetržitého odpočinku v týdnu
 61. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o úpravě dvojího státního občanství
 62. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o odborném technicko-bezpečnostním dohledu na některých vodohospodářských dílech a o technicko-bezpečnostním dozoru národních výborů nad nimi
 63. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběrech
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

56

ZÁKON

ze dne 11. června 1975,

**kterým se mění zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu
a o památných a významných dnech**

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění zákona č. 85/1985 Sb., se mění takto:

1. § 2 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Státní svátek 9. květen je dnem pracovního klidu.

(2) Ostatní dny pracovního klidu vedle nedělí jsou:

a) 1. leden (Nový rok),

b) pondělí velikonoční,

c) 1. květen (Svátek práce),
d) 25. prosinec (první svátek vánoční),
e) 26. prosinec (druhý svátek vánoční).“,
odstavec 4 se vypouští a odstavec 5 se označuje
jako odstavec 4.

2. § 3 zní:

„§ 3

Významnými dny Československé socialistické
republiky jsou:

a) 25. únor,
b) 29. srpen,
c) 28. říjen,
d) 7. listopad.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Husák v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

57

Z Á K O N

ze dne 11. června 1975,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 35/1962 Sb., o měrové službě

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 35/1962 Sb., o měrové službě, se mění
a doplňuje takto:

1. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Druhy zákonných měr

Zákonnými měrami jsou jednotky základní
(§ 3) a jednotky ostatní (§ 4).“

2. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Základní jednotky

(¹) Základní jednotky jsou:

- a) jednotka délky metr (m),
- b) jednotka hmotnosti kilogram (kg)

- c) jednotka času sekunda (s),
- d) jednotka elektrického proudu ampér (A),
- e) jednotka termodynamické teploty kelvin (K),
- f) jednotka látkového množství mol (mol),
- g) jednotka svítivosti kandela (cd).

(²) Definice základních jednotek a jejich násobky a díly stanoví státní technická norma.“

3. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Ostatní jednotky

Ostatní jednotky, jejich označování a definice
a jejich násobky a díly stanoví státní technická
norma.“

4. V § 5 odst. 2 se připojuje na konci tato věta:

„Používání jiných než zákonných měr v ostatních případech může být na přechodnou dobu povoleno státní technickou normou.“

5. § 6 zní:

§ 6

(1) Federálním ústředním orgánem státní správy pro obor státní měrové služby je Úřad pro normalizaci a měření.¹⁾

(2) Úřad řídí a za jeho činnost odpovídá jeho předseda. Předsedu zastupuje první náměstek. Je-li předsedou Úřadu občan České socialistické repub-

liky, je prvním náměstkem občan Slovenské socialistické republiky a naopak. Předsedu Úřadu pro normalizaci a měření a jeho prvního náměstka jmenuje vláda Československé socialistické republiky.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1975.

Husák v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

58

USNESENÍ

předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

ze dne 11. června 1975

o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 13

pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

Předsednictvo Federálního shromáždění vyhláší podle čl. 59 ústavního zákona o československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volby ve volebním obvodu č. 13 pro volby do Sněmovny lidu na sobotu dne 30. srpna 1975.

Indra v. r.

¹⁾ Vztah Úřadu pro normalizaci a měření, určený v § 54 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, se nemění.

59

Z Á S A D Y

**Řízení a provádění účelové vědecké aspirantury, schválené usnesením vlády
Československé socialistické republiky ze dne 19. května 1975 č. 150**

K zavedení účelové vědecké aspirantury jako další formy organizované výchovy nových vědeckých pracovníků se vydávají tyto zásady:

I. Základní ustanovení

1. Účelová vědecká aspirantura (dále jen „účelová aspirantura“) se zavádí počínaje 1. říjnem 1975 jako jedna ze základních forem, v nichž se organizuje výchova nových vědeckých pracovníků.

2. Cílem účelové aspirantury je

- a) příprava vědecky kvalifikovaných odborníků schopných využívat a rozvíjet výsledky vědy a výzkumu v oborech tradičních i nové se rozvíjejících pro organizace, které nejsou školícími pracovišti pro výchovu nových vědeckých pracovníků v daném oboru;
- b) napomáhat k upevnění vztahů mezi výzkumem, výrobou a dalšími oblastmi v souvislosti se společným řešením úkolů plánu rozvoje vědy a techniky a výrazněji uplatnit jejich výsledky ve společenské praxi.

3. Účelovou aspiranturu zabezpečují školící pracoviště a školitelé určené pro výchovu nových vědeckých pracovníků podle vyhlášky č. 199/1964 Sb.

**II. Podmínky přijetí a přijímací řízení
do účelové aspirantury**

4. Do účelové aspirantury jsou přijímáni uchazeči s ukončeným vysokoškolským vzděláním, s nejméně tříletou praxí ve zvoleném oboru, v zásadě mladší 35 let, kteří se s úspěchem podrobili přijímací zkoušce na školícím pracovišti.

5. Do účelové aspirantury jsou vysíláni uchazeči (pracovníci) svými zaměstnavatelskými organizacemi. Tyto organizace odpovídají za výběr vysílaných uchazečů a vycházejí přitom ze

- a) svých perspektivních plánů výchovy, zvyšování kvalifikace a rozmísťování kádrů;
- b) komplexního pracovního politického hodnocení uchazečů a z plánů jejich osobního rozvoje.

6. Školící pracoviště obsazují místa určená pro účelovou aspiranturu bez konkursu podle schváleného plánu (bod 19) a podle dohody s vysílající organizací (bod 18).

7. Po schválení plánu účelové aspirantury předloží vysílající organizace školícímu pracovišti návrh na přijetí konkrétního uchazeče a připojí k němu doklady uvedené v § 9 odst. 3 vyhlášky č. 199/1964 Sb.

III. Vedení, studium a evidence

8. Pro přijímací zkoušku do účelové aspirantury, odborné i ideově politické vedení aspiranta, metody jeho studia, sestavení studijního plánu, studium a kandidátské zkoušky z marxismu-leninismu, z ruštiny a dalšího světového jazyka, pro odbornou kandidátskou zkoušku, výroční hodnocení a ostatní kontrolu průběhu aspirantury, práva a povinnosti aspirantů na školícím pracovišti, zajištění studijní kázně a evidenci o účelové aspirantuře platí příslušná ustanovení vyhlášky č. 199/1964 Sb.

IV. Výběr a řešení tématu

9. V průběhu účelové aspirantury zpracovává aspirant na školícím pracovišti téma kandidátské disertační práce, za jehož výběr odpovídá vysílající organizace a její nadřízený ústřední orgán. Téma je třeba zvolit tak, aby bylo součástí plánu rozvoje vědy a techniky vysílající organizace nebo na něj navazovalo (zejména bylo potřebné z hlediska perspektivních úkolů vysílající organizace) a aby se mohl určit vlastní zpracovatelský podíl aspiranta, i když jde o vědeckou práci kolektivní. Téma musí být předem dohodnuto se školícím pracovištěm a lze je při splnění předepsaných náležitostí zařadit i do úkolů plánu rozvoje vědy a techniky školícího pracoviště.

V. Trvání, přerušení a zrušení účelové aspirantury

10. Účelová aspirantura trvá dobu potřebnou ke splnění svého cíle, nejdéle tři roky. Neodevzdá-li aspirant kandidátskou disertační práci do konce určené doby účelové aspirantury, může ji pak dokončit a odevzdat jen při zaměstnání. Ze závažných důvodů může být účelová aspirantura po dohodě mezi školícím pracovištěm a vysílající organizací přerušena, a to nejdéle na dobu 24 měsíců. Doba přerušení účelové aspirantury se nezapočítává do její celkové doby trvání.

11. Účelová aspirantura může být zrušena, a to zejména z důvodů stanovených v § 38 odst. 1 vy-

hlásky č. 199/1964 Sb. Rozhodnutí o zrušení účelové aspirantury činí vedoucí školícího pracoviště na základě dohody mezi školícím pracovištěm a vysílající organizací a po předchozím souhlasu jejich nadřízených ústředních orgánů. Předtím musí být aspirantu dána příležitost, aby se mohl vyjádřit k podkladu rozhodnutí a uplatnit své návrhy.

12. Vedoucí školícího pracoviště vydá aspirantu potvrzení o ukončení (popř. zrušení) účelové aspirantury, v němž uvede všechny podstatné skutečnosti o jejím průběhu a o aspirantem dosažených výsledcích.

VI. Právní postavení a finanční zabezpečení aspirantů

13. Po dobu trvání účelové aspirantury se nepřerušuje pracovní poměr aspiranta s organizací, která ho do účelové aspirantury na školící pracoviště vysílala.¹⁾

14. Vysílající organizace je povinna uzavřít s aspirantem dohodu podle § 143 zákoníku práce. V této dohodě se vyslaný aspirant též zaváže, že po dobu účelové aspirantury bude dodržovat organizační a pracovní právní předpisy platné na školícím pracovišti.

15. Vysílající organizace poskytují aspirantům po dobu trvání účelové aspirantury stipendium ve výši průměrného výdělku zjištěného naposled pro účely náhrady mzdy po srážce daně ze mzdy. Hospodářské a příspěvkové organizace vyplácejí tato stipendia ze svých provozních prostředků na ostatní náklady rozvoje vědy a techniky (§ 4 vyhlášky č. 141/1971 Sb.) a rozpočtové organizace ze svých rozpočtů na stipendia.

16. Ostatní náklady spojené s účelovou aspiranturou plánují školící pracoviště nebo vysílající organizace ve svých rozpočtech a plánech v souladu s dohodou uzavřenou podle bodů 18 c) a d).

17. Ubytování, které je v případě potřeby nutno aspirantu poskytnout v době trvání účelové aspi-

rantury, se mu poskytuje bezplatně. Výše nákladů na ubytování se nezapočítává do základu pro zdánění jeho stipendia.

18. Školící pracoviště uzavře s vysílající organizací dohodu o zabezpečení účelové aspirantury přijatého aspiranta. V dohodě se stanoví zejména:

- a) vybrané téma, které bude aspirant řešit, popř. bližší podrobnosti týkající se jeho zpracování;
- b) termín zahájení účelové aspirantury;
- c) v případě potřeby též kdo a jak zajistí ubytování aspiranta v době trvání účelové aspirantury a které pracoviště (zda vysílající organizace nebo školící pracoviště) uhradí náklady za toto ubytování;
- d) další důležité skutečnosti, např. náklady spojené s materiálním zabezpečením účelové aspirantury, potřebnou kapacitu v dílnách, ve výpočetním středisku apod., které se zavazuje zajistit a přímo uhradit vysílající organizace, popř. vyslání aspiranta během účelové aspirantury ke studiím pobytem na pracoviště v ČSSR nebo v zahraničí.

VII. Plánování a řízení účelové aspirantury

19. Plánování účelové aspirantury bude zajišťováno zahrnutím příslušných ukazatelů do pětiletých i ročních plánů výchovy vědeckých pracovníků tvořících součást plánu rozvoje vědy a techniky.

20. Zaměření účelové aspirantury na rozhodující směry rozvoje vědy a techniky zabezpečuje federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj.

21. Po stránce metodické je účelová aspirantura řízena v souladu s vyhláškou č. 199/1964 Sb.

VIII. Závěrečné ustanovení

22. Zásady nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Štrougal v. r.

¹⁾ Po dobu trvání účelové aspirantury vysílající organizace (ani školící pracoviště) nezapočítává vyslané pracovníky do evidenčního počtu a v tomto počtu je navykazuje ve smyslu Směrnic Federálního statistického úřadu k státním statistickým výkazům za úsek „Pracovníci a mzdy“ (Směrnice FSČ 21 Práce Všeob).

60

USNESENÍ

vlády České socialistické republiky

ze dne 18. června 1975 č. 137

o výjimečném zkrácení nepřetržitého odpočinku v týdnu

Vláda České socialistické republiky stanoví podle § 92 odst. 3 zákoníku práce po projednání s Českou odborovou radou pro organizace řízené ústředními orgány České socialistické republiky a národními výbory s účinností od 1. července 1975:

1. není-li z provozních důvodů možné poskytnout pracovníku nepřetržitý odpočinek v týdnu v trvání alespoň 32 hodiny (§ 92 zákoníku práce), může vedoucí organizace rozvrhnout pracovní dobu tak, že doba tohoto odpočinku bude činit nejméně 24 hodiny

a) při sezónních a kampaňových pracích,

b) při pracích v dopravě, v kulturních zařízeních a nepřetržitých provozech

s podmínkou, že na jednotlivé pracovníky případně nepřetržitý odpočinek v trvání alespoň 32 hodiny nejméně jednou za tři týdny;

2. při pracích, u nichž je pracovní doba nerovnoměrně rozvržena na období celého kalendářního roku, a v zemědělství může vedoucí organizace rozvrhnout na základě směrnic ústředního orgánu (§ 85 odst. 2 zákoníku práce) pracovní dobu tak, že nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 32 hodiny případně na jednotlivé pracovníky jednou za dva týdny.

61

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 30. května 1975

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou
a Bulharskou lidovou republikou o úpravě dvojího státního občanství

Dne 31. května 1974 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o úpravě dvojího státního občanství.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 4. dubna 1975.

Podle svého článku 16 vstoupila Smlouva v platnost dnem 4. května 1975.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

S M L O U V A**mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou
o úpravě dvojího státního občanství**

Československá socialistická republika a Bulharská lidová republika

majíce na zřeteli, že se vyskytují osoby, které jsou podle jejich zákonů státními občany obou smluvních stran,

vedeny přáním odstranit dvojí státní občanství těchto osob na základě jejich dobrovolného rozhodnutí a zabránit vzniku dvojího státního občanství v budoucnosti

se rozhodly uzavřít tuto Smlouvu.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci
prezident Československé socialistické republiky

RSDr. Antonína Baláka,
náměstka ministra vnitra České socialistické republiky,

Státní rada Bulharské lidové republiky

Atanase Vojnova,

prvního náměstka ministra spravedlnosti Bulharské lidové republiky,

kteří po výměně svých plných mocí, které byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Č Á S T I**Odstranění dvojího státního občanství****Č l á n e k 1**

Osoby, které jsou ke dni vstupu této Smlouvy v platnost státními občany obou smluvních stran, si zachovávají podle ustanovení této Smlouvy, především na základě své dobrovolné volby, státní občanství jen jedné smluvní strany

Č l á n e k 2

Osoby uvedené v článku 1 mohou během jednoho roku ode dne vstupu Smlouvy v platnost zvolit státní občanství, které si zachovávají, dvojmo podaným písemným prohlášením.

Č l á n e k 3

Podat prohlášení podle článku 2 jsou oprávněny jen zletilé osoby. Pro účely této Smlouvy jsou zletilými ty osoby, které dosáhly věku osmnácti let nebo osoby mladší, jestliže nabyly zletilosti uzavřením manželství.

Č l á n e k 4

[¹] Osoba, která nepodá prohlášení podle článku 2, si zachovává státní občanství té smluvní strany, na jejímž státním území měla trvalý pobyt v poslední den lhůty.

[²] Osoba, která nepodá prohlášení podle článku 2 a má trvalý pobyt na státním území třetího státu, si zachová státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měla trvalý pobyt před vystěhováním; jestliže takový pobyt neměla, zachová si státní občanství smluvní strany, které nabyла později, a jestliže nabyла státní občanství obou smluvních stran současně, zachová si státní občanství smluvní strany, které má nebo měla matka.

Č l á n e k 5

[¹] Nezletilé osobě, která má ke dni vstupu Smlouvy v platnost státní občanství obou smluvních stran, mohou rodiče zvolit státní občanství, které si tato osoba zachová, ve lhůtě jednoho roku ode dne vstupu Smlouvy v platnost dvojmo podaným písemným souhlasným prohlášením. Jde-li o nezletilou osobu starší čtrnácti let, je platnost souhlasného prohlášení rodičů podmíněna písemným souhlasem této osoby.

[²] Jestliže rodiče nepodají souhlasné prohlášení, zachová si nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měli rodiče společný trvalý pobyt v poslední den lhůty; jestliže rodiče takový pobyt neměli, zachová si nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, které má ten z rodičů, u něhož nezletilá osoba žije.

[³] Mají-li rodiče trvalý pobyt na státním území třetího státu, zachová si nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měli rodiče poslední společný trvalý pobyt. Jestliže rodiče takový pobyt neměli, zachová si nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, které má matka.

[⁴] Jestliže je výchova nezletilé osoby svěřena soudem jen jednomu z rodičů, zachová si nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, které má tento z rodičů, pokud rodiče nepodají souhlasné prohlášení podle odstavce 1.

Č l á n e k 6

[¹] Nezletilá osoba si zachová státní občanství smluvní strany, které mají rodiče, jestliže tito mají dnem uplynutí lhůty státní občanství jedné smluvní strany.

[2] Nezletilá osoba, které jeden z rodičů zemřel, nebo u které pobyt jednoho z rodičů ke dni uplynutí lhůty není znám, anebo jednomu z jejich rodičů byla odňata rodičovská práva, si zachová státní občanství smluvní strany, které má druhý z rodičů.

[3] Jestliže rodiče nezletilé osoby zemřeli, nebo není známo místo jejich pobytu nebo jestliže rodičům byla odňata rodičovská práva, zachová si tato nezletilá osoba státní občanství smluvní strany, na jejímž území má trvalý pobyt v poslední den lhůty. Má-li nezletilá osoba trvalý pobyt na státním území třetího státu, zachová si státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měla trvalý pobyt před vystěhováním; jestliže takový pobyt neměla, zachová si státní občanství smluvní strany, které má nebo měla matka.

Článek 7

Smluvní strany si vymění do šesti měsíců po uplynutí lhůty jednoho roku diplomatickou cestou seznamy osob, které podaly nebo pro něž bylo podáno prohlášení podle části I této Smlouvy. K seznamu připojí po jednom vyhotovení prohlášení.

ČÁST II

Předcházení vzniku dvojího státního občanství

Článek 8

[1] Rodiče, z nichž jeden je státním občanem jedné a druhý státním občanem druhé smluvní strany, mohou svému dítěti narozenému po dni, kdy tato Smlouva vstoupila v platnost, zvolit státní občanství jedné ze smluvních stran. Učiní tak do šesti měsíců ode dne narození dítěte dvojmo podaným písemným souhlasným prohlášením.

[2] Nepředložili rodiče souhlasné prohlášení, zachová si dítě státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území se narodilo; jestliže se narodilo na státním území třetího státu, zachová si státní občanství smluvní strany, na jejímž státním území měli rodiče poslední společný trvalý pobyt; neměli-li rodiče takový pobyt, zachová si dítě státní občanství smluvní strany, které má matka, a v případě, že matka zemřela nebo jí byla odňata rodičovská práva, státní občanství smluvní strany, které má otec.

Článek 9

Smluvní strany si budou vyměňovat diplomatickou cestou v prvním čtvrtletí každého roku seznamy dětí, pro které rodiče podali v uplynulém kalendářním roce souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy. K seznamu se připojuje po jednom vyhotovení každého souhlasného prohlášení a úplný výpis z knihy narození.

ČÁST III

Všeobecná ustanovení

Článek 10

[1] Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území jedné smluvní strany a zachovávají si podle části I této Smlouvy státní občanství druhé smluvní strany, podávají prohlášení diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, popřípadě ministerstvu zahraničních věcí této smluvní strany.

[2] Osoby, které mají trvalý pobyt na státním území třetího státu a zachovávají si podle části I této Smlouvy státní občanství jedné smluvní strany, podávají prohlášení diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, popřípadě ministerstvu zahraničních věcí této smluvní strany.

[3] Rodiče, kteří zvolí dítěti narozenému na státním území jedné smluvní strany státní občanství druhé smluvní strany, podávají souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, popřípadě ministerstvu zahraničních věcí této smluvní strany.

[4] Rodiče dítěte narozeného na státním území třetího státu podávají souhlasné prohlášení podle části II této Smlouvy diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, popřípadě ministerstvu zahraničních věcí smluvní strany, jejíž státní občanství dítěti zvolili.

[5] Příslušný státní orgán, který přijal prohlášení, potvrdí podatelci jeho přijetí.

Článek 11

Prohlášení o volbě státního občanství podle této Smlouvy nepodléhá správním poplatkům.

Článek 12

Prohlášení o volbě státního občanství nevyvolá právní důsledky v souvislosti s touto Smlouvou, jestliže smluvní strana, která prohlášení obdržela, podle svého zákonodárství zjistí, že osoba, které se prohlášení týká, není jejím státním občanem. Příslušný státní orgán této smluvní strany o tom vyrozumí podatele prohlášení.

Článek 13

[1] Osoby, které podle této Smlouvy podaly prohlášení nebo pro které bylo podáno prohlášení, si zachovávají jenom zvolené státní občanství dnem podání prohlášení. Osoby, které nepodaly nebo pro které nebylo podáno prohlášení, si zachovávají jenom státní občanství určené podle této Smlouvy dnem uplynutí příslušných lhůt.

[2] Na osoby, které si zvolily nebo nabyly podle této Smlouvy státní občanství jedné smluvní strany, se na státním území druhé smluvní strany vztahují právní předpisy o cizincích.

Článek 14

Ode dne, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, budou příslušné státní orgány obou smluvních stran činit rozhodnutí o nabytí státního občanství jedné smluvní strany závislým na předložení dokladu o propuštění ze státního svazku druhé smluvní strany.

Článek 15

[¹] Všechny otázky související s prováděním této Smlouvy se budou řešit diplomatickou cestou.

[²] Smluvní strany vypracují jednotný vzor prohlášení pro volbu státního občanství.

Za

Československou socialistickou republiku:

A. Balák v. r.

Článek 16

Tato Smlouva bude ratifikována. Vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin, která bude provedena v Sofii.

Tato Smlouva se uzavírá na dobu pěti let a její platnost se prodlužuje vždy o dalších pět let, jestliže ji jedna smluvní strana nevypoví šest měsíců před uplynutím příslušné doby platnosti.

Tato Smlouva byla sepsána ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém a jazyku bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Praze dne 31. května 1974.

Na důkaz toho zmocněnci tuto Smlouvu podepsali a opatřili pečetěmi.

Za

Bulharskou lidovou republiku:

A. Vojaov v. r.

62

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 9. června 1975

o odborném technickobezpečnostním dohledu na některých vodohospodářských dílech
a o technickobezpečnostním dozoru národních výborů nad nimi

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky stanoví podle § 41 odst. 1 písm. c) zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), a podle § 10 odst. 5 zákona České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství:

§ 1

Tato vyhláška upravuje odborný technickobezpečnostní dohled, který jsou povinni na přehradách, jezích a na hrázích, i jako součástech staveb, určených k úpravě vodních toků, k ochraně před povodněmi, k plavebním účelům, k odběru vod, k vypouštění odpadních vod a k jinému užívání vod, jakož i na jimi vytvořených nádržích (dále jen „díla“) zajišťovat správci (vlastníci, uživatelé, popřípadě investoři) těchto děl (dále jen „správci“), a technickobezpečnostní dozor, který na dílech provádějí národní výbory.

ČÁST PRVNÍ

Oddíl 1

Odborný technickobezpečnostní dohled

§ 2

(1) Odborný technickobezpečnostní dohled (dále jen „dohled“) je odborná činnost ke zjištění technického stavu díla z hlediska jeho bezpečnosti a stability a možných příčin poruch a k návrhu opatření k nápravě.

(2) Dohled se zabezpečuje v období přípravy díla a provádí se při výstavbě nebo rekonstrukci a po celou dobu provozu díla až do jeho uvedení do neškodného stavu.

(3) V období přípravy a výstavby díla plní investor povinnosti uložené touto vyhláškou správci.

Oddíl 2

Kategorie děl

§ 3

(1) Pro účely dohledu se díla zařazují do I. až IV. kategorie. Kategorii díla určuje ministerstvo

lesního a vodního hospodářství (dále jen „ministerstvo“) po projednání s příslušným krajským národním výborem.

(2) U děl, s výjimkou děl, která ke dni 1. ledna 1974 byla ve výstavbě nebo provozu, je jejich správce povinen nejpozději před ukončením projektového úkolu stavby nebo rekonstrukce, popřípadě do 6 měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky, předložit ministerstvu návrh na určení kategorie díla. Návrh je povinen doložit odborným posudkem organizace pověřené ministerstvem prováděním dohledu (dále jen „pověřená organizace“) zahrnujícím návrh kategorie díla a kritéria použitá k vypracování návrhu kategorie; pro díla, která ke dni 1. 1. 1974 byla ve výstavbě nebo provozu, určí ministerstvo kategorii díla bez návrhu správce.

(3) Při rekonstrukci nebo změně využití díla a u děl III. a IV. kategorie i v případech, kdy se změni zástavba v území dílem ohroženém, je správce povinen navrhnout ministerstvu přezkoušení stanovené kategorie díla.

Oddíl 3

Zásady provádění dohledu

§ 4

(1) V rámci dohledu se podle druhu a typu díla, přiměřeně kategorii a technickému stavu, sledují zejména změny a výskyt těchto jevů a skutečností:

- statická a dynamická stabilita díla, popřípadě jeho částí,
- prostorové změny díla jako celku vzhledem k jeho okolí,
- deformace díla, vzájemné posuny jednotlivých částí konstrukcí, trhliny v konstrukčním materiálu,
- deformace podloží,
- fyzikálně mechanické vlastnosti stavebních a podložních materiálů,
- režim podzemních a průsakových vod, tj. tlak vody, spojitosti, směr a rychlost proudění vody, dílčí a celkové množství průsaků, vývěry vody v prostoru díla,

- g) funkce ochranných, těsnicích, filtračních a drenážních prvků díla a jeho podloží,
- h) hydraulický spád v konstrukčních a podložních materiálech a jejich filtrační stabilita,
- i) vlivy prostředí na technický stav díla a jeho technologická zařízení, tj. účinky povětrnosti (zvláště mrazu a vlnobití), sesuvů břehů nádrže a sesuvů v blízkém okolí díla, agresivní účinky vzduchu a vody v nádrži, podzemní a průsakové vody, účinky stavebních a trhacích prací v okolí díla, zemětřesení, poddolování, provozních a dopravních otřesů, vegetace a živočichů a nepovolených zásahů třetích osob,
- j) vliv provozu na technický stav díla a jeho technologických zařízení, tj. účinky manipulace s vodou v nádrži, mechanické a jiné účinky vypouštění vody a vodou unášených materiálů, opotřebení a možné důsledky selhání uzávěrů a hradicích konstrukcí výpusť, přelivů a odběrných zařízení,
- k) průtokové poměry v porovnání s původními předpoklady návrhu výpusťných a přelivných zařízení, např. ovlivnění průtoků na horním toku novými díly nebo poruchou nebo zrušením stávajících děl, změnou odtokových poměrů v povodí, ledovými zácpami, vegetací,
- l) jiné jevy a skutečnosti, které mohou podle místních poměrů ovlivnit bezpečnost díla.

§ 5

(1) Dohled se provádí zejména pozorováním díla, měřením jeho deformací a zpracováním, rozborů a hodnocením výsledků všech pozorování a měření ve vztahu k předem určeným mezním¹⁾ nebo i kritickým²⁾ hodnotám, předpokladům projektu, poznatkům z výstavby a z dosavadního provozu díla.

(2) Podkladem pro provádění dohledu jsou účelně rozdělená sledování skutečností, včetně běžných měření veličin a jevů, které jsou pro bezpečnost díla významné, jakož i obchůzky, hlášení a prohlídky.

(3) Výběr možných příčin poruch a dalších jevů a skutečností, které dohled sleduje, volba prostředků a metod pozorování a měření, množství instalovaných přístrojů, rozsah a četnost pracovních úkonů musí být úměrné kategorii díla, stavu a provozu díla, popřípadě místním poměrům a musí být v souladu s platnými technickými normami a současným stavem inženýrských znalostí a možností realizace.

1) Mezní hodnota je limitní očekávaná hodnota jevu nebo skutečnosti pro zvolený zatěžovací stav.

2) Kritická hodnota je hodnota sledovaného jevu nebo skutečnosti, jejíž výskyt vzbuzuje obavy o bezpečnost díla, a při které se proto předepisuje použít nouzových opatření.

§ 6

(1) Pro díla I. a II. kategorie je správce povinen zajistit provádění dohledu prostřednictvím pověřené organizace, které je však povinen předávat podklady podle § 5 odst. 2 v rozsahu stanoveném programem dohledu.

(2) U děl III. a IV. kategorie provádí správce dohled sám.

(3) Dohled se provádí úměrně kategorii díla, nejméně však v rozsahu stanoveném touto vyhláškou. Pokud jde o díla I. a II. kategorie, mohou se správce a pověřená organizace dohodnout na dočasné nebo trvalé úpravě dohledu nad rozsah stanovený touto vyhláškou.

§ 7

O dohledu se sestavují zprávy, a to v období výstavby nebo rekonstrukce dílčí a souhrnné, v období ověřovacího provozu díla dílčí a celkové a v období trvalého provozu díla etapové a souhrnné etapové zprávy.

§ 8

Všechny zprávy o dohledu je správce povinen předložit vodohospodářskému orgánu, do jehož působnosti přísluší dílo povolit (dále jen „příslušný vodohospodářský orgán“); u děl I. a II. kategorie je povinen předložením zajistit prostřednictvím pověřené organizace.

§ 9

Jestliže v průběhu výstavby nebo rekonstrukce díla použije dodavatel takovou technologii výstavby nebo rekonstrukce, že přechodně vznikne konstrukce, která zadržuje nebo může zadržovat vodu, má dodavatel ve vztahu k této části výstavby nebo rekonstrukce povinnosti dohledu, které jsou touto vyhláškou uloženy správci.

Oddíl 4

Rozsah dohledu u děl jednotlivých kategorií

§ 10

(1) U děl I. kategorie se sledují všechny jevy a skutečnosti, jejichž změna může objektivně signalizovat nebo způsobit překročení předpokladů projektu v takové míře, že stupeň stability díla nebo jeho významné části by klesl pod přípustnou hranici danou technickými normami. Povětrnostní a provozní poměry se zjišťují v rozsahu potřebném pro hodnocení všech sledovaných jevů a skutečností.

[2] Měření se musí provádět nejen v místech charakterizujících průměrné poměry, ale i v místech, kde by především mohlo dojít k nespojitému vývoji jevů, např. poruchy v základech, změny v uspořádání a spojení těsnících a drenážních prvků.

[3] V pochybnostech o spolehlivosti způsobu sledování nejdůležitějších jevů a skutečností určí pověřená organizace použití více měřických metod.

§ 11

U děl II. kategorie je rozsah dohledu týž jako u děl I. kategorie s tím, že není třeba sledovat jevy a skutečností, jejichž existenci, popřípadě nepříměnou změnu, je možno včas odvodit z jiného jevu nebo souhrnného projevu, např. celkových průsaků, celkových deformací nebo posunů. Měření se zpravidla soustřeďuje do charakteristických profilů. Zjišťují se jen takové povětrnostní a provozní poměry, které bezprostředně objasňují sledované jevy a skutečnosti.

§ 12

U děl III. kategorie se dohled provádí odborným hodnocením jevů a skutečností a jejich vývoje, zjištěných zpravidla jen při obchůzkách. Z běžných měření se zavádí jen měření průsaků, popřípadě i tlaků vody a měření celkových deformací na povrchu díla. Z povětrnostních a provozních poměrů se zjišťují jen srážky a teploty vzduchu a hladina vody v nádrži.

§ 13

U děl IV. kategorie se dohled provádí hodnocením jevů a skutečností, zjištěných při obchůzkách. Měření se zavádějí jen dočasně k objasnění neobvyklých jevů a skutečností.

Oddíl 5

Příprava dohledu před výstavbou nebo rekonstrukcí díla

§ 14

[1] K projektovému úkolu stavby nebo rekonstrukce díla I. až III. kategorie je správce povinen přiložit vyjádření o rozsahu dohledu od pověřené organizace; pro díla IV. kategorie se vyjádření o rozsahu dohledu nezpracovává.

[2] Vyjádření o rozsahu dohledu obsahuje zejména:

- a) podrobný popis a rozbor rizik spojených s budoucí existencí díla v daném prostředí a s prognózou budoucího provozního režimu,
- b) požadavky na průzkumné a projektové práce nad rámec platných československých státních a oborových norem,
- c) požadavky na budoucí prostředky dohledu, na přístroje a zařízení pro pozorování a měření,

d) požadavky na spojové prostředky, na varovná a signalizační zařízení pro účely dohledu, jakož i na nouzová opatření při výstavbě a provozu,

e) orientační odhad nákladů na prostředky dohledu a jeho výkon při výstavbě nebo rekonstrukci a při provozu díla.

§ 15

[1] Pro díla I. nebo II. kategorie zajišťuje správce současně s projektovou dokumentací zpracování projektu měření, a to v úrovni, v jaké je zpracovávána projektová dokumentace. Pro díla III. kategorie zajišťuje správce projekt měření jen v případech, kdy to pověřená organizace navrhuje ve vyjádření o rozsahu dohledu; pro díla IV. kategorie se projekt měření nezajišťuje.

[2] Projekt měření musí vycházet z vyjádření o rozsahu dohledu, požadavků příslušných technických norem a ze zásad provádění dohledu (§ 4 a 5).

[3] Projekt měření obsahuje, kromě dokumentace kontrolních přístrojů a zařízení, zejména:

- a) přehled důležitých předpokladů bezpečnosti a stability dlouhodobého provozu díla a odhad jejich zabezpečení,
- b) návrh a zdůvodnění druhu, rozsahu a přesnosti metod měření a přístrojů a zařízení k provádění dohledu,
- c) přehled mezních hodnot sledovaných jevů a skutečností ovlivňujících bezpečnost díla a jím ohroženého území,
- d) návrh bezpečných přístupů k měřicím zařízením a opatření na zajištění bezpečného výkonu měření a údržby měřicích zařízení, včetně jejich ochrany před poškozením,
- e) harmonogram instalací a prvních měření podle postupu výstavby.

[4] Pokud některé požadavky uvedené ve vyjádření o rozsahu dohledu nebudou řešeny v projektu měření, musí být promítnuty do jiné části projektové dokumentace.

Oddíl 6

Dohled při výstavbě nebo rekonstrukci díla

§ 16

[1] Dohled při výstavbě nebo rekonstrukci se provádí u děl I. až III. kategorie podle vyjádření o rozsahu dohledu (§ 14). U děl všech kategorií se rozvrh pozorování, popřípadě měření stanoví v dohodě s autorským dozorem projektanta.

[2] Správce je povinen při výstavbě nebo rekonstrukci díla zajistit postup prací dodavatele tak, aby přístroje a zařízení pro pozorování a měření mohly být včas a odborně zabudovány, přezkouše-

ny a chráněny před poškozením a kontinuita pozorování a měření a spolehlivost výsledků nebyla ohrožena. U děl I. a II. kategorie zajistí správce odborné posouzení zabudování přístrojů a zařízení, včetně ověření technické dokumentace prostřednictvím pověřené organizace.

[³] Dohled v období výstavby nebo rekonstrukce díla musí být v souladu s postupem výstavby nebo rekonstrukce díla.

§ 17

[¹] Výsledky pozorování a měření se zpracovávají v průběhu výstavby u děl I. a II. kategorie nejméně v jedné dílčí zprávě; souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě musí být zpracována před zahájením ověřovacího provozu.

[²] U děl III. kategorie, popřípadě při rekonstrukci děl I. a II. kategorie, se zpracovává před zahájením provozu jen souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci.

[³] U děl IV. kategorie se ani dílčí, ani souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci díla nezpracovávají.

§ 18

Souhrnná zpráva o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci díla obsahuje:

- a) popis dohledu,
- b) dokumentaci umístění a popis všech zabudovaných měřicích přístrojů a zařízení určených k dohledu,
- c) souhrnné zpracování výsledků všech dosud provedených pozorování a měření,
- d) vyhodnocení všech sledovaných jevů a zjištěných skutečností ve srovnání s předpoklady projektu a jejich vlivu na bezpečnost a stabilitu díla a jeho podloží,
- e) program dohledu v ověřovacím provozu.

Oddíl 7

Dohled v ověřovacím provozu díla

§ 19

[¹] Ověřovacím provozem díla je období prvního zatížení díla jako celku vzdutou vodou a zahrnuje vyzkoušení takových provozních situací a v takovém počtu, že lze odpovědně zhodnotit splnění předpokladů projektu a posoudit spolehlivou funkci a bezpečnost díla.

[²] Dohled na dílech I. až III. kategorie se provádí podle programu dohledu v ověřovacím provozu; pro díla IV. kategorie se program dohledu nesestavuje.

[³] Program dohledu v ověřovacím provozu díla obsahuje:

- a) údaj o tom, kdo a jaká pozorování a měření koná,

b) podrobné pokyny (termíny, pracovní postupy, zápis výsledků) pro měření konaná obsluhou díla,

c) pokyny pro obchůzky konané obsluhou díla,

d) mezní, popřípadě kritické hodnoty sledovaných jevů a skutečností,

e) pokyny, které výsledky měření a obchůzek a komu obsluha díla okamžitě hlásí, kterých spojových prostředků použije, jaká nouzová a varovná opatření jsou k dispozici pro mimořádné situace,

f) formulář hlášení, pokyny pro vyplnění, termíny odeslání a adresy hlavních pracovníků dohledu,

g) údaje o tom, kdo a v jakých termínech zpracovává a hodnotí výsledky v dílčích zprávách.

[⁴] Program dohledu v ověřovacím provozu díla se ukládá nejméně v jednom vyhotovení

a) u správce,

b) u pověřené organizace pro díla I. a II. kategorie,

c) u obsluhy díla.

[⁵] Správce je povinen určit hlavního pracovníka dohledu. Jmenování je povinen ohlásit příslušnému vodohospodářskému orgánu. Správce díla I. nebo II. kategorie je povinen zároveň oznámit jméno hlavního pracovníka dohledu pověřené organizace.

§ 20

[¹] Pozorování a měření u děl I. až III. kategorie se provádí v rozsahu a termínech podle programu dohledu. U děl IV. kategorie se pozorování a měření provádí v rozsahu podle § 13 této vyhlášky.

[²] Výsledky měření se zapisují do hlášení. Zjištění mezních, popřípadě kritických hodnot hlásí obsluha díla neprodleně hlavním pracovníkům dohledu.

[³] Výsledky měření musí být ihned porovnány s předem stanovenými mezními, popřípadě kritickými hodnotami nebo s předem stanoveným mezním vývojem sledovaných jevů.

§ 21

[¹] Při obchůzkách se sleduje dílo a jeho blízké okolí, průtokové poměry, pravidelnost chodu všech mechanismů, výskyt trhlin a viditelných deformací, posunů a sesuvů, výskyt prúsaků, vývěrů a zamokřených až zbahněných míst, vlivy provozu a prostředí na technický stav objektů a technologických zařízení, zvláště konstrukcí výpustných, přelivných a odběrných zařízení.

[²] Obchůzky se provádějí nejméně jedenkrát denně u díla I. kategorie, třikrát týdně u díla II. kategorie, jedenkrát týdně u díla III. kategorie a jedenkrát měsíčně u díla IV. kategorie.

(3) Obchůzky provádí obsluha díla.

(4) Výsledky obchůzek se zapisují do hlášení. Zjištění mezních nebo jiných neobvyklých skutečností, jež by mohly mít vliv na bezpečnost a stabilitu díla, hlásí obsluha díla neprodleně hlavním pracovníkům dohledu.

§ 22

(1) Hlášení výsledků měření a obchůzek se provádí u díla I. až III. kategorie na formuláři podle programu dohledu, u díla IV. kategorie písemným záznamem. Na hlášení je uvedeno, kdo a kdy měření, popřípadě obchůzky vykonal.

(2) Hlášení se zpracovává ve dvou, popřípadě ve třech vyhotoveních. Originál je uložen u obsluhy díla. Další vyhotovení se zasílají hlavním pracovníkům dohledu.

(3) Hlášení se zasílá ihned po skončení období stanovených programem dohledu, nejméně však u děl I. kategorie dvakrát měsíčně, u děl II. kategorie jedenkrát měsíčně, u děl III. kategorie jedenkrát za dva měsíce, u děl IV. kategorie jedenkrát za půl roku.

§ 23

(1) Správce, nebo u děl I. a II. kategorie pověřená organizace, posoudí údaje hlášení nejpozději do konce období pro předložení dalšího hlášení. Mezní hodnoty a skutečnosti nebo jiné mimořádné údaje, hlášené obsluhou díla bezprostředně po zjištění, se posuzují ihned.

(2) Zjistí-li správce, nebo u děl I. a II. kategorie pověřená organizace, při posuzování nebo při zpracování výsledků pozorování a měření, že vývoj sledovaných jevů nebo skutečností neodpovídá předpokladům, prověří údaje na místě, zavede mimořádná měření, průzkumné šetření, popřípadě jiná opatření až do vysvětlení mimořádného vývoje a do zjednání nápravy.

(3) Jestliže sledovaný jev nebo skutečnost dosáhne kritické hodnoty, je správce povinen činit okamžitě nouzová opatření.

§ 24

(1) O výsledcích dohledu v ověřovacím provozu díla se zpracovávají u děl I. až III. kategorie v termínech stanovených programem dohledu dílčí zprávy. Na závěr ověřovacího provozu se zpracovává celková zpráva o dohledu v ověřovacím provozu. U děl IV. kategorie se ani dílčí, ani celkové zprávy o dohledu v ověřovacím provozu nezpracovávají.

(2) Celková zpráva o dohledu v ověřovacím provozu obsahuje:

- a) popis dohledu,
- b) celkové zpracování výsledků pozorování a měření,

c) zhodnocení sledovaných jevů a zjištěných skutečností,

d) zjištění, že dílo po prověrce všech hlavních zatěžovacích stavů a provozních situací, popřípadě po provedení opatření k nápravě, nemá z hlediska dohledu závady, které by bránily jeho trvalému provozu (užívání),

e) program dohledu při trvalém provozu díla.

§ 25

Pokud ověřovací provoz díla probíhá ještě před předáním a převzetím díla správcem, má povinnost dohledu investor.

Oddíl 8

Dohled při trvalém provozu díla

§ 26

(1) Dohled na dílech I. až III. kategorie se provádí podle programu dohledu při trvalém provozu díla. Pro díla I. až III. kategorie, která ke dni účinnosti této vyhlášky jsou v trvalém provozu, se zpracuje program dohledu při trvalém provozu díla jako samostatný dokument a správce je povinen předložit jej příslušnému vodo hospodářskému orgánu.

(2) Program dohledu při trvalém provozu díla obsahuje:

- a) dokumentaci umístění a popis všech zabudovaných měřicích přístrojů a zařízení nebo odkaz na tuto dokumentaci v předchozích zprávách o dohledu při výstavbě nebo rekonstrukci a v ověřovacím provozu díla,
- b) údaje podle § 19 odst. 3 této vyhlášky.

(3) Jinak platí pro dohled při trvalém provozu přiměřeně ustanovení § 19 odst. 4 a 5 a § 20 až 23 této vyhlášky.

§ 27

(1) O výsledcích dohledu při trvalém provozu se zpracovávají etapové zprávy, a to nejméně u děl I. kategorie jedenkrát ročně, u děl II. kategorie jedenkrát za dva roky a u děl III. kategorie jedenkrát za čtyři roky.

(2) Etapová zpráva dohledu obsahuje:

- a) popis dohledu za uplynulé období trvalého provozu,
- b) stručný přehled výsledků pozorování a měření,
- c) zhodnocení všech sledovaných jevů a skutečností ve vztahu k mezním hodnotám,
- d) návrh opatření k nápravě.

(3) Nejméně každá pátá etapová zpráva se zpracovává jako souhrnná etapová zpráva.

(4) Souhrnná etapová zpráva obsahuje:

- a) popis dohledu za období od poslední souhrnné etapové zprávy,

- b) dokumentaci všech změn ve vybavení díla měřicími přístroji a zařízeními,
- c) souhrnné zpracování výsledků pozorování a měření,
- d) zhodnocení všech sledovaných jevů a skutečností,
- e) výsledky přezkoušení stability hlavních konstrukcí díla a zjištění stupně bezpečnosti na základě nově získaných poznatků podle současně platných technických norem,
- f) posouzení vlivu prostředí a provozu na stárnutí, funkční spolehlivost a celkovou bezpečnost díla,
- g) návrh opatření k nápravě,
- h) prověrku programu dohledu, včetně mezních, popřípadě kritických hodnot sledovaných jevů a skutečností.

[5] Etapové zprávy a souhrnné etapové zprávy se nejméně v jednom vyhotovení ukládají u obsluhy díla.

[6] U děl IV. kategorie se ani etapové, ani souhrnné etapové zprávy nezpracovávají.

Oddíl 9

Prohlídka díla

§ 28

[1] Správce je povinen provádět prohlídky díla, a to nejméně u děl I. kategorie jedenkrát ročně, u děl II. kategorie jedenkrát za dva roky a u děl III. kategorie jedenkrát za čtyři roky. Četnost prohlídek děl IV. kategorie není předepsána.

[2] Termíny prohlídek díla je povinen správce oznámit příslušnému vodohospodářskému orgánu nejméně 3 týdny předem.

[3] Prohlídku díla řídí hlavní pracovník dohledu správce; správce dále zajistí účast

- a) pracovníka odpovědného za provoz díla,
- b) obsluhy díla,
- c) u děl I. a II. kategorie hlavního pracovníka dohledu z pověřené organizace,
- d) znalců z oboru strojního, elektrotechnického, popřípadě dalších oborů podle druhu a typu díla, vyžaduje-li to povaha hlavních projednávaných otázek.

[4] Správce přizve k prohlídce díla ty uživatele díla, kteří mohou svou činností ovlivnit jeho bezpečný provoz.

[5] Předmětem prohlídky díla jsou zejména:

- a) prověrka provozní schopnosti a funkční spolehlivosti díla,

- b) prověrka provozu a údržby,
- c) prověrka dohledu a jeho výsledků,
- d) projednání všech námětů na zlepšení technického stavu, užívání, provozu a údržby a na zvýšení bezpečnosti díla,
- e) plán oprav a opatření k nápravě.

[6] Při prohlídce sepiše hlavní pracovník dohledu správce díla zápis a zašle jej příslušnému vodohospodářskému orgánu. Nejméně v jednom vyhotovení musí být zápis o prohlídce uložen u obsluhy díla.

ČÁST DRUHÁ

Oddíl 1

Technickobezpečnostní dozor

§ 29

[1] Technickobezpečnostní dozor jako součást vodohospodářského dozoru spočívá v kontrole plnění povinností, uložených správcí vodním zákonem³⁾ a touto vyhláškou.

[2] Technickobezpečnostní dozor provádějí národní výbory, kterým přísluší vodohospodářský dozor,⁴⁾ od doby povolení díla až do jeho uvedení do neškodného stavu.

§ 30

[1] Národní výbor vychází při technickobezpečnostním dozoru zejména z těchto podkladů:

- a) z povolení k dílu, popřípadě k jeho změnám,
- b) z určení kategorie díla,
- c) ze zápisu o vodohospodářském schválení,
- d) z rozhodnutí o uvedení díla do trvalého provozu (užívání),
- e) ze závěrečného technickoekonomického vyhodnocení stavby,
- f) ze schváleného manipulačního řádu, popřípadě provozního řádu a z rozhodnutí týkajících se úprav hospodaření s vodou,
- g) z pasportu nebo jiného dokladu o hlavních technických parametrech díla a údajů o opravách a rekonstrukcích,
- h) z oznámení správce o jmenování hlavních pracovníků dohledu,
- i) z programů dohledu a zpráv o dohledu, popřípadě z hlášení o obchůzkách,
- j) ze zápisů o prohlídkách díla,
- k) z dokladů o dříve uložených opatřeních k nápravě a o kontrole jejich plnění,
- l) z dokladů o výkonu předchozí kontrolní činnosti.

³⁾ § 41 odst. 1 písm. c).

⁴⁾ Zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

(²) Národní výbory provádějí technickobezpečnostní dozor především

- a) sledováním a kontrolou podkladů uvedených v odstavci 1,
- b) kontrolou na díle,
- c) kontrolou plnění opatření k nápravě.

Oddíl 2

Výkon technickobezpečnostního dozoru

§ 31

(¹) Kontroly na díle provádí národní výbor soustavně s přihlédnutím ke kategorii a k technickému stavu díla. Při nich přímo na díle kontroluje plnění povinností správce se zvláštním zřetelem k tomu, jak správce zajišťuje dohled a jak plní opatření k nápravě.

(²) Požaduje-li národní výbor při kontrole na díle informace nebo účast odpovědných pracovníků správce, kteří nejsou trvale na díle přítomni, nebo předložení dokumentace, která není na díle povinně k dispozici, oznámí konání kontroly na díle správci předem.

§ 32

Národní výbor provede mimořádnou kontrolu na díle, k níž zpravidla přizve odborné znalce, zejména:

- a) zjistí-li, že se významnou měrou zhoršil stav díla a že se neprovádějí účinná opatření,
- b) připravuje-li se změna užívání nebo provozu díla,
- c) plánuje-li se oprava většího rozsahu, rekonstrukce nebo zrušení díla,
- d) potřebuje-li podrobný podklad pro uložení opatření k nápravě většího rozsahu,
- e) uloží-li mimořádnou kontrolu na díle ministerstvo.

§ 33

Národní výbor sepíše o kontrole nebo mimořádné kontrole na díle zápis, který je dokladem o výkonu technickobezpečnostního dozoru.

§ 34

(¹) Zjistí-li národní výbor při provádění technickobezpečnostního dozoru nedostatky v plnění povinností dohledu nebo závady v technickém stavu díla, uloží rozhodnutím opatření k nápravě

s termínem jejich plnění. Správce je povinen oznámit národnímu výboru splnění uložených opatření k nápravě.

(²) Zjistí-li národní výbor na díle I. až III. kategorie závadu, která ve svých důsledcích znamená bezprostřední ohrožení veřejných zájmů, životů a majetku v ohroženém území a nemůže-li ani opatření k nápravě, ani okamžité zavedení nouzových opatření zvýšené nebezpečí podstatně snížit, oznámí to zároveň národnímu výboru vyššího stupně, popřípadě ministerstvu se žádostí o účinnou pomoc správci díla.

(³) Vznikne-li v důsledku poruchy na díle situace, která odpovídá některému stupni povodňové aktivity, postupuje se podle předpisu o ochraně před povodněmi.⁵⁾

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 35

U děl, která byla ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky v přípravě, výstavbě nebo v provozu, musí být dohled, popřípadě dokumentace dohledu doplněny v rozsahu podle této vyhlášky u děl I. kategorie do jednoho roku, u děl II. kategorie do jednoho a půl roku a u děl III. a IV. kategorie do dvou let od účinnosti této vyhlášky; jména a adresy hlavních pracovníků dohledu podle § 19 odst. 5 je správce povinen oznámit příslušnému vodohospodářskému orgánu do 6 měsíců od účinnosti této vyhlášky.

§ 36

Zrušují se:

1. směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 31. května 1962 čj. 51 429/70-62 o provádění technickobezpečnostních prohlídek vodohospodářských děl a zařízení, uveřejněné ve Sbírce směrnic pro národní výbory v částce 21/1962 pod poř. č. 31,
2. směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství ze dne 31. května 1962 čj. 51 430/70-62 o pozorování a měření na přehradách, uveřejněné ve Sbírce směrnic pro národní výbory v částce 21/1962 pod poř. č. 32.

§ 37

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1975.

Ministr:

Ing. Hružík v. r.

⁵⁾ Nařízení vlády CSR č. 27/1975 Sb., o ochraně před povodněmi.

63

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 16. června 1975

o povinnostech organizací podávat zprávy o zjištění podzemních vod a oznamovat údaje o jejich odběrech

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky stanoví podle § 28 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

ČÁST PRVNÍ

Podávání zpráv o zjištění podzemních vod

§ 1

(¹) Organizace, která zjistí zdroj podzemní vody¹⁾ o vydatnosti větší než 1 l/s při výstavbě zařízení pro jímání podzemní vody nebo při ověřování nebo výzkumu zásob a režimu podzemních vod, je povinna o tom podat písemnou zprávu Hydrometeorologickému ústavu Praha.

(²) Stejnou povinnost má organizace, která

- a) při jiné investiční činnosti než uvedené v odstavci 1 zjistí zdroj podzemní vody v neobvyklém množství (např. v takovém množství, které si vyžádá změnu technologie zakládání stavby nebo si vynutí upuštění od realizace stavby na tomto staveništi apod.),
- b) při jakékoliv své činnosti zjistí zdroj podzemní vody s napjatou hladinou (artéské vody) o vydatnosti větší než 0,5 l/s.

§ 2

(¹) Ve zprávě organizace uvede:

- a) svůj název a sídlo,
- b) přesnou lokalizaci místa výskytu (kraj, okres, obec, katastrální území a parcelní číslo pozemku),
- c) datum zjištění výskytu zdroje podzemní vody; organizace je povinna podat zprávu do 7 dnů ode dne zjištění zdroje podzemní vody.

¹⁾ § 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách.

Poznámka: Tato vyhláška se nevztahuje na důlní vody (§ 40 odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon)) a na zdroje přírodních léčivých vod a přírodních minerálních vod stolních (§ 31 odst. 2 vyhlášky č. 28/1972 Sb., o ochraně a rozvoji přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů).

²⁾ Správci vodních toků vodohospodářsky významných jsou státní vodohospodářské organizace Povodí Labe, Povodí Vltavy, Povodí Ohře, Povodí Moravy a Povodí Odry.

(²) Organizace, která však při činnostech uvedených v § 1 odstavci 2 zjišťuje druh, jakost, množství a stav hladiny podzemní vody, uvede tyto další údaje ve zprávě, kterou podá ve lhůtě 60 dnů ode dne zjištění zdroje, pokud se nedohodne s Hydrometeorologickým ústavem Praha i o lhůtě delší.

(³) Hydrometeorologický ústav Praha je oprávněn požadovat od organizací k oznámeným údajům vysvětlení a další nutné údaje a oznámené údaje svými pracovníky na objektech a nemovitostech organizací ověřovat, jakož i ověřovat výskyt podzemní vody vůbec.

§ 3

Organizace, která počínaje 1. lednem 1976 hodlá provádět výzkum nebo průzkum podzemních vod za účelem jejich odběrů, je povinna před započatím prací zjistit u Hydrometeorologického ústavu Praha stav prozkoumanosti podzemních vod v zájmových územích a zjištěné údaje použít při uvedených pracích.

ČÁST DRUHÁ

§ 4

Oznamování údajů o odběrech podzemní vody

(¹) Organizace užívající podzemní vodu je povinna oznamovat údaje o odběrech v množství přesahujícím 15 000 m³ v jednom roce nebo přesahujícím 1250 m³ v jednom měsíci vždy do 15. února běžného roku místně příslušným správcům vodních toků vodohospodářsky významných²⁾ [dále jen „správci toků“] v rozsahu a způsobem uvedeným v příloze k této vyhlášce.

(²) Správci toků oznamují souhrnné údaje o odběrech podzemních vod do 31. prosince každého

roku národnímu výboru, příslušnému povolovat odběry podzemních vod.

(³) Při odběrech podzemních vod z pramenů, artéských vrtů nebo studní je organizace povinna stanovit jejich nevyužitou vydatnost a oznamovat ji současně s údaji o odběrech příslušným správcům toků.

(⁴) V případech, které na návrh správců toků určí národní výbor příslušný povolit odběr podzemní vody, bude organizace povinna odběry podzemní vody měřit vodoměry, popřípadě jinými měřidly.

(⁵) Správci toků jsou oprávněni požadovat od organizace vysvětlení a dokladové materiály k ozná-

meným údajům a tyto údaje svými pracovníky ověřovat.

ČÁST TŘETÍ

Přechodné a závěrečné ustanovení

§ 5

Organizace užívající podzemní vodu zašle své oznámení údajů o odběrech (§ 4 odst. 1) příslušnému správci toků do tří měsíců ode dne počátku účinnosti této vyhlášky.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1975.

MINISTR:

Ing. Hrušík v. r.

Příloha k vyhlášce č. 63/1975 Sb.

VZOR FORMULÁŘE

ODBĚRY PODZEMNÍCH VOD

Název a adresa odběratele		razítko a podpis odběratele
		datum
01	číslo odběratele	
02	číslo hydrologického pořadí	
03	kraj, okres, obec, katastrální území	
04	podnik Povodí	
05	hydrogeologický rajón	
06	původ odebírané vody	
07	artéská voda	
08	způsob zachycení vody	
09	způsob úpravy vody	
10	způsob stanovení hodnot odběru	
11	kapacita jímacích zařízení v l/s	
12	čís. evidenčního listu vodohosp. povolení odběru	
13	čís. evidenčního listu ochranného pásma zdroje	
14	vodohospodářské povolení odběru na množství v l/s vydal pod čj.	
15	ochranné pásmo zdroje vyhlásil rozhodnutím pod čj.	
16	v příloze se předává zakres v mapě v měřítku 1 : 25 000 1 : 50 000	

Odběry podzemní vody v tis. m³

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Celkem
17 1974													
18 1976													
19 1980													
20 1981	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
21 1985	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
22 1990	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	

Počet hodin odběru

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Celkem
23 1974													
24 1980													

Využití vody v tis. m³

	1. Odběr pro průmysl v jakosti vody pitné	2. Odběr pro veřejné vodovody	3. Odběr pro živočišnou výrobu	4. Odběr pro závlahy	5. Odběr pro chlazení	9. Ostatní odběry
25 1974						
26 1980						

Vysvětlivky k formuláři

Formulář se vyplňuje samostatně pro každý odběr vody. Výjimečně se vyplňuje jeden formulář pro více odběrů pouze v tom případě, že se jedná o odběr vody z jednoho zdroje uskutečněný větším počtem jímacích zařízení, jejichž identifikační údaje 01-06 jsou stejné.

V tomto případě je pro hlášení rozhodující celkový odběr vody.

01 číslo odběratele:

uveďte se číslo organizace podle „Jednotného číselníku organizací“ (FSÚ 1972).

02 číslo hydrologického pořadí:

označení povodí, ve kterém se uskutečňuje odběr podle „Hydrologických poměrů ČSSR“ vydaných Hydrometeorologickým ústavem v Praze v roce 1965.

03 kraj, okres, obec, katastrální území:

označení území, na kterém se uskutečňuje odběr, podle „Jednotného číselníku obcí“ (FSÚ 1972).

04 podniky Povodí:

číslo podniku Povodí, na jehož území se odběr uskutečňuje, podle následujícího číselníku:

podnik Povodí Labe	1
podnik Povodí Vltavy	2
podnik Povodí Ohře	3
podnik Povodí Moravy	4
podnik Povodí Odry	5

05 hydrogeologický rajón:

označení hydrogeologického rajónu, ve kterém se uskutečňuje odběr vody, podle mapové přílohy SVP ČSR vydané MLVH ČSR (v tisku).

06 původ odebírané vody:

označí se číselným symbolem podle následujícího číselníku:

hlubinná voda	4
mělká voda	5
původ není určen	6

07 artéská voda:

označí se číselným symbolem podle následujícího číselníku:

zdroj s pozitivním artéským napětím (napjatá hladina vody nad terénem)	1
zdroj s negativním artéským napětím (napjatá hladina vody pod terénem)	2
zdroj bez artéského napětí	9

08 způsob zachycení vody:

označí se číselným symbolem podle následujícího číselníku:

pramenní jímka	4
jímací štola nebo zářez	5
studna	6
jiný způsob	9

09 způsob úpravy:

uvádí se číselným symbolem na pravou stranu formuláře podle následujícího číselníku:

používá se bez úpravy	1
pouze dezinfekce	2
jiná úprava	3

Ve střední části formuláře se v případě „jiná úprava“ uvede heslovitě způsob úpravy, např. odkyselování, ztvrdování, úprava obsahu železa, manganu, dekarbonizace, demineralizace, jednostupňová — dvoustupňová separace apod.

10 způsob stanovení hodnot odběru:

číselným symbolem se označí, jakým způsobem byly stanoveny hodnoty odběru v minulém roce (skutečný odběr):

odběr měřen	2
stanoven odvozením	6
výpočtem	7
odhadem	8

11 kapacita jímacích zařízení:

vztahuje se na vybudovaná zařízení.

12 číslo evidenčního listu vodohospodářského povolení:

ve smyslu vyhlášky MLVH o vodohospodářské evidenci (do doby přidělení evidenčního čísla se uvede číselný symbol — 999999).

13 číslo evidenčního listu ochranného pásma zdroje:

obdobně jako u bodu 12

14 vodohospodářské povolení odběru:

a) množství — v silně orámované části se uvede povolené množství odběru pouze v l/s. Obsahuje-li vodohospodářské povolení údaj v jiné jednotce než je v l/s, uvede se tento údaj (včetně jednotky) pod silně orámovanou část; není-li ve vodohospodářském povolení žádný číselný údaj, vypíše se slovně pod silně orámovanou část — nestanoven; b) vydal — uvede se zkratka vodohospodářského orgánu, který povolení vydal (např. ONV Prostějov);

c) čj. — uveďte se číslo jednací lomené rokem vydání povolení.

15 ochranné pásmo vyhlásil:

uveďte se zkratka vodohospodářského orgánu a číslo jednací lomené rokem vydání rozhodnutí.

16 zákres v mapě:

nehodící se škrtněte.

Zákres se předává pouze při prvním hlášení, nebo při změně místa odběru.

17—22 odběry podzemní vody:

hodnoty se uvádějí na jedno desetinné místo. Uváděné časové úrovně platí pouze pro hlášení podávaná v roce 1975. Obecně jsou časové úrovně charakterizovány takto:

řádek 17 — skutečnost za minulý rok

řádek 18 — plán pro příští rok

řádek 19 — řádek 18 + 4 roky

řádek 20 — řádek 18 + 5 let

řádek 21 — nejbližší celé pětiletí následující po řádku 20

řádek 22 — řádek 21 + 5 let.

23—24 počet hodin odběru:

uvádějí se zaokrouhleně celé hodiny. Časové úrovně uváděné ve formuláři platí pouze pro rok 1975, obecně jsou charakterizovány takto:

řádek 23 — skutečnost za minulý rok

řádek 24 — jako řádek 19.

25—26 využití vody:

hodnoty se uvádějí na jedno desetinné místo.

Každý rok se vyplňuje záhlaví a řádky 01 a 17 až 26. Ostatní řádky se vyplní pouze při prvním oznámení nebo pokud dojde ke změně některého údaje. V tomto případě se vyplňuje formulář v celém rozsahu.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 15. května 1975 čj. XI/1-11 516/75 **o změně výnosu ministerstva financí České socialistické republiky** ze dne 22. ledna 1969 čj. 242/2625/1969, **kterým se upravují platové poměry pracovníků Československé obchodní banky, a. s., Živnostenské banky, n. p., a Investiční banky** (reg. v částce 8/1969 Sb.).

Výnos upravuje sazby základních platů v návaznosti na obecnou úpravu nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol.

Výnos nabyl okamžité účinnosti; lze do něj nahlédnout v odboru XI federálního ministerstva financí a v kádrových a personálních útvech Československé obchodní banky, a. s., Živnostenské banky, n. p., a Investiční banky.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle § 43 a 63 zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zák. č. 158/1973 Sb.

1. **výnos č. 1/1975** ze dne 29. dubna 1975, **kterým se vydávají zásady pro úpravu mzdové preference pracovníků dodavatelských organizací zajišťujících rozvoj jaderné energetiky a výrobu trub do SSSR v roce 1975.**

Výnos byl vydán v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj, federálním ministerstvem financí, Státní plánovací komisí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu.

Zásady se vztahují na vybraný okruh dělníků a technickohospodářských pracovníků dodavatelských organizací, zajišťujících stavební nebo technologickou část stavby na vybraných stavbách zabezpečujících rozvoj jaderné energetiky a výrobu trub do SSSR, kteří pracují přímo na stavbě. Okruh pracovníků určí ředitel dodavatelské organizace.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1975. Mzdové zvýhodnění se poskytuje jednak formou příplatku v procentech k základní mzdě, jednak formou cílových odměn;

2. **výnos č. 2/1975** ze dne 29. dubna 1975, **kterým se vydávají pokyny pro uvolňování prostředků na mimořádné cílové odměny v r. 1975 k podpoře výstavby investičních akcí zajišťujících rozvoj jaderné energetiky a výrobu trub pro SSSR.**

Výnos byl vydán v dohodě s ústředními orgány jako výnos č. 1/1975 uvedený v sub 1) tohoto oznámení. Na vybraných stavbách zabezpečujících rozvoj jaderné energetiky a výrobu trub pro SSSR rozestavěných nebo v roce 1975 zahajovaných budou pro pracovníky tuzemských dodavatelských organizací poskytovány mimořádné cílové odměny; výnos stanoví, jak se prostředky na tyto odměny vytvářejí a způsob jejich použití.

Výnos nabývá účinnosti 1. května 1975.

Oba výnosy jsou v plném znění uveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 4/1975 a jsou k nahlédnutí na FMHTS a u všech příslušných ústředních orgánů ČSSR, ČSR a SSR.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 29. 4. 1975 čj. 7830/75 **o zřízení státní přírodní rezervace „U Nového hradu“**, a to k ochraně přirozených smíšených porostů a rostlinných společenstev na brněnské vyvřelině.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace „U Nového hradu“ spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Blansku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 29. 4. 1975 čj. 7832/75 **o zřízení chráněného naleziště „Kytlice“, a to k ochraně význačného výskytu šafránu Heuffelova (Crocus heuffellianus).**

Výnos o zřízení chráněného naleziště „Kytlice“ spolu s podmínkami k jeho ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Děčíně, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 29. dubna 1975 čj. 7829/75 **o zřízení státní přírodní rezervace „Slanisko“, a to k ochraně posledního zbytku zamokřených luk s význačnou halofytní vegetací.**

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace „Slanisko“ spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Mostě, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí nad Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 29. dubna 1975 čj. 7831/75 **o zřízení státní přírodní rezervace „Býčí skála“, a to k ochraně podzemních a povrchových krasových jevů a typických rostlinných i lesních společenstev na vápenci.**

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace „Býčí skála“ spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Blansku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 29. dubna 1975 čj. 7833/75 **o zřízení státní přírodní rezervace „Habrůvecká bučina“, a to k ochraně přirozených lesních porostů, typických pro vápence a rudické rohovce Moravského krasu.**

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace „Habrůvecká bučina“ spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru v Blansku, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odstavce 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českým výborem odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 28. května 1975 čj. SD/33-1221/75 **o náborových stabilizačních odměnách poskytovaných pracovníkům získaným náбором prováděným organizacemi dopravy a silničního hospodářství řízenými ministerstvem vnitra České socialistické republiky nebo národními výbory v České socialistické republice.**

Výnos je uveřejněn v Dopravním a silničním zpravodaji, částce 7/1975. Lze do něj nahlédnout v odborech dopravy krajských a okresních národních výborů, popřípadě na ministerstvu vnitra ČSR — správě pro dopravu.